

Vaunun aulassa, alaslaskettavalla puulaverilla yöt nukkuva hyttipalvelija oli aina hyväntuulinen ja käytettävissä, vaikka aamukolmelta.

Luksusjunalla Intiassa

2.10.2026 0.00

Mumbaista Goaan ja takaisin matkaava luksusjuna tarjoaa matkailijoille menneiden aikojen kuninkaallista loistoa.

Teksti: ERKKI KANTO
Kuvat: ILONA KANTO

Vaunupalvelija on vastassa laiturilla. Junaan noustuamme pienikokoinen, turbaanipäinen viiksiniekka pitää sujuvalla, intiankielen vivahteisella englannilla esittelypuheen ja tarjoilee alkoholittoman tervetuliaisjuoman.

Luksusjunamatka Goaan on alkanut Mumbain kuuluisalta Victoria Station -asemalta.

Hytissä meitä odottaa junayhtiön lahjoittama laadukas viinipullo, pehmeä vuode ja ylellisen kokoinen kylpyhuone. Löytyypä hytistä oma puhelinkin, jolla voi soittaa vaununaapureille, palvelijalle tai keskuksen kautta koti-Suomeen.

Luksusjunan yhdessätoista matkustajavaunussa on 44 hyttiä. Lisäksi kahdessa presidenttitason sviittivaunussa on molemmissa kaksi kahden huoneen hyttiä.

Jokainen vaunu on saanut nimen matkan varrella olevien paikkakuntien mukaan. Meidän vaunumme on Sindhuburg.

Kahden ravintolavaunun ja kirjasto- ja konferenssivaunun lisäksi junassa on kuntolaitteilla varustettu kylpylävaunu, jossa on tarjolla hierontaa miehille mieshierojalla ja naisille naishierojalla sekä kosmetologi. Kodikkaassa baarivaunussa tarjotaan pikkusyötävää ja drinkkejä. Bisneskeskuksesta löytyy nettiyhteys, faksi ja puhelin.

Junassa on myös varastovaunu, henkilökunnan asuinvaunu, pari vaunua sähkön tuottamiseen sekä kaksi voimakasta veturia.

Käveleminen vaunusta toiseen sujuu hyvin junan liikkuessakin. Intialaisen perinteen mukaan henkilökunta nousee hymyillen tervehtimään aina, kun matkustaja saapuu paikalle. Tapa vaatii suomalaiselta hieman totuttelua.

Luksusjunan keittiöstä vastaa Taj Mahal -ketju ja ruoka on gourmet-tasoista. Ruokalistalla on runsas valikoima intialaista ja länsimaista ruokaa. Länsimaisen matkailijan kannattaa kokeilla intialaista valikoimaa, sillä pihviä tai aamiaismunakasta voi syödä kotonakin.

Ruokalista vaihtuu päivittäin matkareitin paikkakuntien perinneruokien mukaan.

Saavumme Ratnagirin asemalle torstaiaamuna. Olemme heränneet hyvissä ajoin hyttipalvelijan kolkutukseen ja syöneet ravintolavaunussa maittavan aamiaisen.

Kuumassa ilmastossa elintärkeä ilmastoitu linja-auto odottaa viedäkseen meidät paikallisiin temppeleihin sekä Jaigadin linnoitukseen kuljettavalle veneelle. Linja-auto seuraa matkareittiämme maanteitse ja aamuisin se on odottamassa viedäkseen meidät uusiin nähtävyyksiin. Mukana on aina yksi kolmesta englanninkielisistä oppaasta, mutta bussinkuljettaja ei vaihdu. Ystäviksemme tulleen saksalaispariskunnan kanssa pohdimme milloin kuljettaja nukkuu. Me nukumme yöt junassa, mutta hän ajaa autoa.

Matkustajille yöpyminen junassa on miellyttävää, sillä hyttien ilmastointi toimii moitteettomasti ja keskusradion kaiuttimista on halukkaille tarjolla musiikkia. Kiskoja ja vaunujen jousitusta ei voi verrata esimerkiksi Suomen tai Japanin yhtenäisiksi hitsattuihin, uudenaikaisiin raiteisiin ja moderneihin juniin.

Hurmaavassa Intiassa siirrytään sata vuotta ajassa taaksepäin. Juna heittelehtii etenkin raiteen vaihtuessa niin, että kiskoilla pysyminen tuntuu ihmeeltä.

Ensimmäisinä öinä ei matkata koko aikaa, vaan juna pysähtelee odottamaan muiden junien ohituksia tai sitten olemme jo perillä seuraavassa kohteessa. Joskus peruutamme kilometrikaupalla tulosuuntaan ennalta päätetyn aikataulun mukaan. Junan seisoessa nukumme makeimmat unet.

Syömme eksoottisen lounaan meren rannalla Ganpatipulen lomakylässä. Matkapakettiin sisältyy mahdollisuus uida Arabianmeren lämpimissä aalloissa, ratsastaa kamelilla ja seurata intialaista musiikkiesitystä.

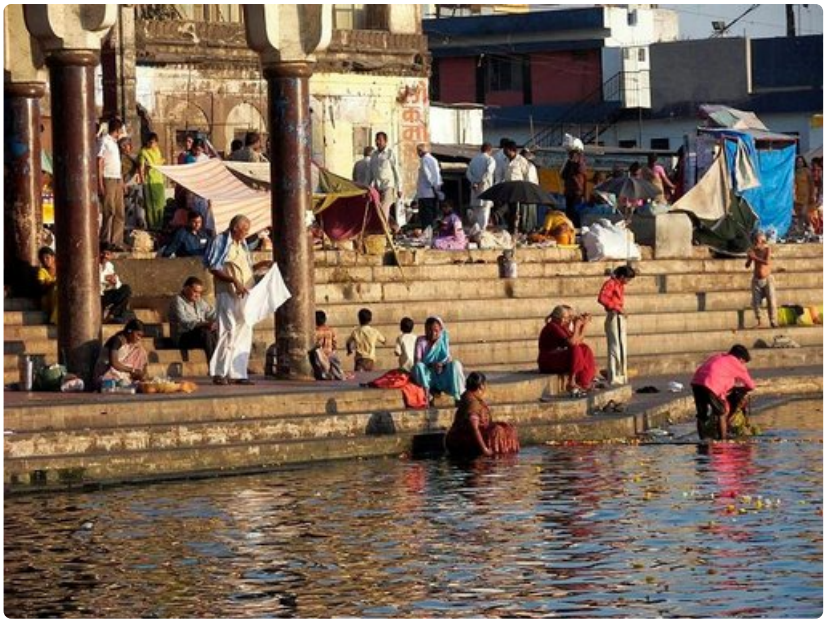
Kamelilla ratsastaminen on jäänyt väliin maailmaa kiertäessämme, mutta tällä kertaa päätämme korjata puutteen. Kun pääsemme uhkaavasti heiluvan kamelin selkään, rupeaa ajatus tuntumaan huonolta. Mietimme millaista olisi viettää seuraavat kaksi kuukautta luut katkenneina intialaisessa sairaalassa. Kymmenen metrin vaappumisen jälkeen alamme huutaa "stop". Kamelia kävelyttävä kahdeksanvuotiaalta näyttävä intialaispoika hymyilee vastaukseksi. Vasta kun olemme käyneet läpi kaikki kansainväliset pysähtymistä tarkoittavat eleet poika ymmärtää. Kuin ihmeen kautta pääsemme turvalliselle maankamaralle.

Sawantwadin historiallisessa kaupungissa tutustumme myös 1800-luvulla rakennettuun kuninkaalliseen palatsiin. Linna toimii museona ja taiteilijoiden työpaikkana, mutta omistus on edelleen vanhan kuningassuvun hallussa. Swantwadin palatsissa käydessämme kuninkaalliset ovat paikalla ja saamme kätellä äitikuningatarta, hänen korkeuttaan **Satvashila Devi Bhosalea** sekä tämän poikaa, kuningas **Khem Salwant Bhosale VI:tta.**

Kolmannen päivän ohjelmaan kuuluu venematka Sindhuburgin linnoituksen temppeliin. Lisäksi vierailemme käsityökylässä. Taj Mahal -kokkien valmistaman lounaan nautimme rantalomakylässä, jonka jälkeen matkaamme bussilla Laxmi Narayanan vanhaan temppeliin.

Elloran loppumattomat luolat on kaiverrettu tuliperäiseen kallioon.

Pyhä Godavari-joki Nasikissa on täynnä elämää.

Päiväretkemme jatkuu pienten kylien läpi lehmiä väistellen. Hitaasti löntystelevät eläimet tuntevat arvonsa ja viis veisaavat linja-automme moniäänisille torville.

Eräässä taajamassa myydään buffalonmaitoa suoraan lasiin lypsettynä. Vaikka olemme kaikkialla syöneet paikallisia ruokia ilman ongelmia, olemme tällä kertaa arkajalkoja ja otamme buffalosta vain pari kuvaa. Lypsylämmintä maitoa lukuunottamatta nautimme Intiassa kaikkea mitä tarjotaan tai mikä kadunkulmassa tuoksuu hyvältä, kunhan näemme että se on kuumentamalla valmistettua.

Usein junasta lähtiessämme saamme silmiemme väliin punaisen täplän ja kaulaamme seppeleen sariin pukeutuneilta intialaisnaisilta. Goassa käymme vanhassa kaupunginosassa ja vietämme iltapäivän rannalla viiden tähden hotellissa, jossa ruokailemme ja saamme seurata värikkäitä intialaisia esityksiä.

Goan jälkeen suuntaamme sisämaahan päämääränä Kolhapur ja Pune. Maalaismaisemat vilahtelevat ikkunasta. Kuljettajamme väistellessä lehmiä oppaamme kertoo, kuinka jumalatar Mahalakshmi tappoi demonin nimeltä Kolhasura, otti temppelin asuinpaikakseen ja antoi sille oman nimensä. Intialaisissa uskonnoissa on kristinuskoiselle ihmettelemistä, sillä hinduismissa on oppaamme mukaan miljoonia jumalia - joidenkin mielestä jopa sata miljoonaa.

Seuraavana aamuna matkustamme ajassa taaksepäin, kun saavumme kulttuuriltaan rikkaaseen Aurangabadiin. Junassa nautitun herkkuaamiaisen jälkeen bussi vie meidät majesteettiseen Daulabadin linnakkeeseen, jonka kiehtovasta historiasta oppaamme kertoo elävästi.

Seuraava pysähdyspaikkamme on Unescon maailmanperintöluetteloon kuuluva Ellora Caves. Ellorassa on 34 tulivuoriperäiseen kallioon hakattua luolaa, joissa on temppeleitä ja luostareita 400-900 -luvuilta. Alueella on hindulaisuuden, buddhalaisuuden ja jainalaisuudenkin pyhiä paikkoja, mikä kuvastaa rakennusaikana vallinnutta uskonnollista suvaitsevaisuutta.

Seuraavan yön aikana matkaamme vielä enemmän ajassa taaksepäin. Vuorossa ovat Ajanta-luolat, jotka on kaiverrettu jyrkkään vuorenseinämään 200 ennen ajanlaskumme alun ja 650 jälkeen ajanlaskumme alun välisenä aikana.

Luolien seinämuraalit ja kattomaalaukset ovat Intian upeimpia.

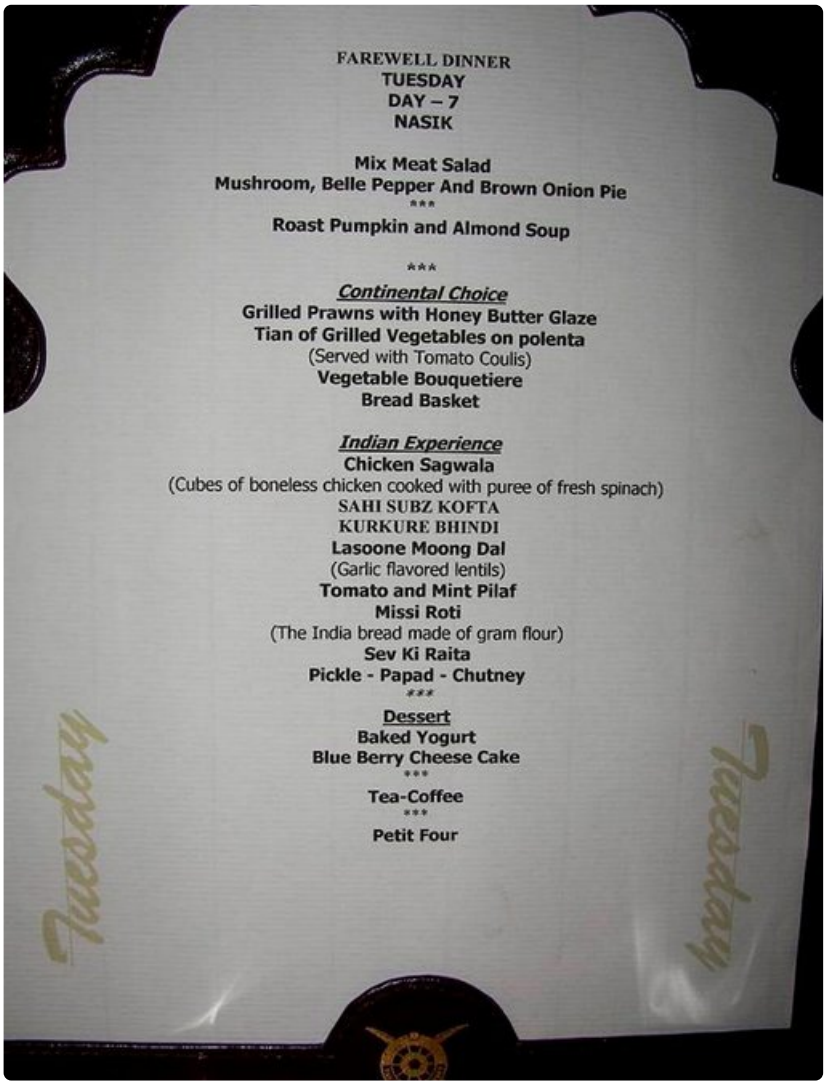
Myöhemmin päivällä vierailemme Nasikin kaupungissa, jonka pyhän Godavari-joen varrella on lukuisia kiehtovia ja mielenkiintoisia temppeleitä. Ilta-auringon valossa joki on hypnoottisen vaikuttava. Paikka on pyhiinvaeltajien suosima. Joku heittää jokeen rakkaan isänsä tuhkan, koska silloin tämän uskotaan saavuttavan nirvanan. Useimmat kastavat itsensä pyhään veteen. Pikkupojat nauttivat uimisesta ja vesileikeistä. Suosittua on myös palavan kynttilän lähettäminen jokeen, sillä silloin saa anteeksi synnit.

Joen rannalla on värikäs kauppatori, jossa myydään mausteita ja hedelmiä. Intian ikuiset lehmät näyttävät nauttivan joesta ja elämästä ympärillään yhtä paljon kuin ihmiset.

Viikon päätyttyä toteamme, että matka on ollut vaikuttava. Liput olivat kalliit, mutta sisälsivät täysihoidon, bussikuljetukset, oppaat, venematkat ja sisäänpääsymaksut. Kun kaikki on valmiiksi järjestetty, ehtii viikon aikana kokea ja nähdä paljon.

Viimeisen illallisen jälkeen suuntaamme kohti Mumbaita, jossa aamiaisen jälkeen tajuamme matkamme luksusjunassa päättyneen - liian pian.

FAKTAT LUKSUSJUNAMATKA

Ruokalistalta valittiin aamiainen, lounas ja illallinen.

Matkan hintaan sisältyi intialaisia tanssi- ja musiikkiesityksiä.

Paljonko maksaa: Alkaen 289 euroa henkilö/vrk kahden hengen luksushytissä + paikalliset verot.
Reitti: Mumbai, Ratnagiri, Sindhuburg, Goa, Kolhapur, Pune, Aurangabad, Nasik, Mumbai
Hyttejä: 44 luksushyttiä 11 vaunussa, lisäksi kaksi kahden makuuhuoneen sviittiä kahdessa vaunussa.
Henkilökuntaa: 90
Matkustajia: 90
Maharashtran osavaltion asukasluku: 97 miljoonaa
Intian asukasluku: 1,1 miljardia
Lentomatka Helsingistä Mumbaihin: 12 tuntia
Intian valuutta: 1000 rupiaa = 14,40 euroa
http://www.theluxurytrains.com/india/deccan-odyssey/

Junan hytit olivat hyvänkokoisia.

Vasta lypsettyä buffalon maitoa myytiin torilla.

Temppelien hienostuneet seinäkuviot ja ihmismäärät hämmästyttivät.

Intialaiset rakastavat voimakkaita värejä, makuja ja tuoksuja.

Kuten on normaalia vastaavissa tilanteissa, junayhtiö on varannut oikeuden tarpeen mukaan muuttaa matkan kohteita ja/tai aikatauluja. Niinpä matkamme jälkeen he ovat muuttaneet pysähdysasemia jonkun verran. Tämä kartta kertoo viimeisimmän reitin.